

ศุกร์ 19 เมษายน

สัปดาห์ที่ 3
เทศกาลปัสกา

สดด 117:1-2

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

กจ 9:1-20

ขณะนั้น เขาโลมีความเคียดแค้นคุกคามจะฆ่าบรรดาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า... ขณะที่เขาเดินทางใกล้ถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากฟ้าล้อมรอบตัวเขาไว้ เขาล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงกล่าวว่า “เขาโล เขาโล ท่านเบียดเบียนเราทำไม?” เขาโลจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสว่า “เราคือเยซู ซึ่งท่านกำลังเบียดเบียน ท่านจงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองแล้วจะมีคนบอกให้ทราบว่าจะต้องทำอะไร” คนที่เดินทางพร้อมกับเขาโลยืนนิ่งพูดไม่ออก เขาได้ยินเสียงพูดแต่ไม่เห็นใครเลย...

ที่เมืองดามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่อ อานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเขาในนิมิต “อานาเนีย!” อานาเนียพูดว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้น ไปที่ถนนซึ่งเรียกว่าถนนตรง จงไปที่บ้านของยูดาส ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเขาโลที่มาจากเมืองทาร์ซัส ขณะนี้เขาโล กำลังอธิษฐานภาวนาอยู่ และเห็นชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียในนิมิตเข้ามาปกมือให้ เพื่อให้เขามองเห็นได้อีก... เพราะชายผู้นี้เป็นเครื่องมือที่เราเลือกสรรไว้เพื่อนำนามของเราไปประกาศแก่คนต่างศาสนา บรรดาภักษัตริย์และลูกหลานของอิสราเอล เราจะแสดงให้เห็นให้เขาเห็นว่า เขาจะต้องทนทุกข์

ทรมานมากเท่าใดเพราะนามของเรา” อานาเนียจึงจากไป และเข้าไปในบ้าน ปกมือเหนือเขาโล กล่าวว่า “เขาโลน้องรัก พระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงลำแดงพระองค์แก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะสามารถมองเห็นได้อีกและได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม” ทันใดนั้นมีสิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดตกจากตาของเขาโล เขามองเห็นได้อีก จึงลุกขึ้นรับศีลล้างบาป...

พระวรสาร

ยน 6:52-59

เวลานั้น ชาวยิวจึงเถียงกันว่า ‘คนนี้เอาเนื้อของตนให้เรากินได้อย่างไร?’

พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อของบุตรแห่งมนุษย์ และไม่ดื่มโลหิตของเขา ท่านจะไม่มีชีวิตในตนเอง ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเรา ก็มีชีวิตนิรันดร์ เราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอาหารแท้ และโลหิตของเราเป็นเครื่องดื่มแท้ ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเรา ก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา พระบิดาผู้ทรงชีวิตทรงส่งเรามา และเรามีชีวิตเพราะพระบิดาฉันใด ผู้ที่กินเนื้อของเรา จะมีชีวิตเพราะเราฉันนั้น นี่คือน้ำที่หลั่งมาจากสวรรค์ ไม่เหมือนน้ำที่บรรดาบรรพบุรุษได้กิน แล้วยังตาย ผู้ที่กินน้ำนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป” พระองค์ตรัสเช่นนี้ขณะที่ทรงสอนในศาลาธรรมที่เมืองคาเปอรนาอุม

ใครคนหนึ่งจะพลิกฟื้นชีวิตจากที่หลงทางแล้วหันชีวิตกลับมาสู่ทางเดินที่ตรงถูกต้อง เขาต้องอาศัยพระพรพรทานของพระเป็นเจ้าชักนำเท่านั้น ใคร ๆ อาจเลือกทางเดินชีวิตที่ตนเองชอบและก้าวหน้าได้ แต่ที่จะเดินอยู่บนหนทางของพระเป็นเจ้าที่พระองค์สถิตอยู่กับเขาและการทำงานของเขาก้าวหน้าอย่างมีคุณค่าคือรับใช้สังคมวงกว้างได้ คนนั้นต้องได้รับพระพรพรทานการเรียกจากพระเป็นเจ้า หน้าที่การงานของเราอาจดูว่าไปได้ดีแต่จะไม่ได้มีความหมายอะไร ถ้าไม่ได้รับการสัมผัสและต้องเสกอวยพรจากพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเป็นเจ้า พระองค์ทรงสัมผัสเราและการทำงานอย่างทรงพลังที่สุดเมื่อเราออกไปรับศีลมหาสนิทในมิสซา